

740.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH I MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 grudnia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Poczt i Telegrafów oraz Skarbu w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 23 marca 1928 r., dotyczącego wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa.

Na zasadzie art. 6, 9, 10, 13, 14, 16, 20 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1928 r. w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa, Robót Publicznych, Przemysłu i Handlu, Poczt i Telegrafów oraz Skarbu w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 425) wprowadza się następujące zmiany względnie uzupełnienia:

1. Po § 1 dodaje się nowe postanowienie, jako § 1-a o następującem brzmieniu:

„§ 1-a. Obowiązek odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów, obejmuje zarazem obowiązek odstąpienia przedmiotów niezbędnych do ich utrzymania i prawidłowego użytkowania.

W szczególności:

Za przedmioty niezbędne do utrzymania i użytkowania zwierząt pociągowych uważa się uździenice i postronki (łańcuchy);

za przedmioty niezbędne do utrzymania i użytkowania wozów uważa się uprząż, naczynia do pojenia i karmienia zwierząt pociągowych oraz posiadane latarnie, przyczem uprząż może być traktowaną jako oddzielny przedmiot świadczenia;

za przedmioty niezbędne do utrzymania i użytkowania pojazdów mechanicznych uważane są: zapas materiałów pędnych i smarów, wystarczający na przebycie odległości 150 klm, oraz normalnie należące do pojazdu narzędzia, akcesoria, gumy i t. d.;

za przedmioty niezbędne do utrzymania i użytkowania rowerów uważane są normalnie należące do rowerów narzędzia, akcesoria, gumy i t. d.“.

2. Po § 19 dodaje się nowe postanowienie, jako § 19-a o następującem brzmieniu:

„§ 19-a. Ewidencję koni prowadzą urzędy gminne i magistraty. Na terenie województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego prowadzenie ewidencji koni może być zarządzaniem wojewody przekazane wójtom, względnie naczelnikom urzędów okręgowych.

Właściwość tych urzędów ocenia się wedle miejsca stałego postoju konia“.

3. Przepis § 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 24. Właściciele (posiadacze) koni obowiązani są:

- 1) w czasie użytkowania konia poza obrębem gminy (miasta), w której koń ma miejsce stałego postoju, a w województwach: poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części województwa śląskiego poza obrębem obwodu wójtowskiego, względnie okręgu urzędowego — posiadać przy sobie dowód tożsamości konia lub wręczyć go osobie użytkującej konia;
- 2) okazywać dowód tożsamości konia na wezwanie organów władz państwowych, urzędów gminnych i magistratów, jak również bez specjalnego wezwania przy poborze, próbnym poborze i przeglądzie koni;
- 3) przy każdym odstąpieniu praw własności (posiadania) innej osobie:
 - a) przekazać jej jednocześnie dowód tożsamości konia, który osoba ta obowiązana jest przyjąć;
 - b) zgłosić w urzędzie prowadzącym ewidencję koni (§ 19-a) w terminie siedmiodniowym, fakt pozbycia konia, z którą to chwilą wszelkie obowiązki, wynikające z niniejszego rozporządzenia, a związane

z posiadaniem odstąpionego konia oraz jego dowodu tożsamości, przechodzą na nowego jego właściciela (posiadacza)".

4. Przepis § 25 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 25. Niezależnie od obowiązków, nałożonych w myśl § 24, właściciele (posiadacze) koni obowiązani są:

- 1) zgłaszać w urzędzie prowadzącym ewidencję koni (§ 19-a) w terminie siedmiodniowym fakt nabycia konia lub zmianę jego stałego miejsca postoju, przedstawiając jednocześnie dowód tożsamości konia, celem poczynienia w nim zmian;
- 2) zgłaszać w powyższym urzędzie w terminie siedmiodniowym, inne zmiany dotyczące posiadania konia, jak padnięcie, kradzież lub t. p., przedstawiając jednocześnie dowód tożsamości konia;
- 3) przedstawiać dowód tożsamości konia przy wszelkich oględzinach sanitarnych, przy wprowadzaniu na targowiska (targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne), przy załadunku do wagonów kolejowych, na statki i t. d. celem uzyskania adnotacji o stanie zdrowotnym konia;
- 4) w razie wyprowadzenia konia za granicę Państwa — przedstawić dowód tożsamości konia w urzędzie celnym;
- 5) w razie zniszczenia, zagubienia lub kradzieży dowodu tożsamości konia, najdalej do dni siedmiu, donieść o tem urzędowi prowadzącemu ewidencję koni w celu uzyskania odpowiedniego zaświadczenia, i wnieść podanie o wydanie duplikatu".

5. Po § 25 dodaje się nowe postanowienie, jako § 25-a o następującem brzmieniu:

„§ 25-a. Duplikat dowodu tożsamości konia będzie wydawany przez rejonowego inspektora koni na podstawie wniesionego podania, do którego należy dołączyć zaświadczenie o zgłoszeniu zniszczenia, kradzieży lub zguby dowodu tożsamości konia, a nadto w wypadkach zagubienia lub kradzieży, — dowód unieważnienia, ogłoszonego jednorazowo w Dzienniku Wojewódzkim właściwego województwa. Duplikat dowodu tożsamości konia podlega opłacie stempowej, przewidzianej w art. 157 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempowych (Dz. U. R. P. Nr. 98. poz. 570).

Dokonywanie jakichkolwiek zmian i poprawek w dowodzie tożsamości konia przez osoby

nieuprawnione do tego — będzie uważane za zniszczenie dowodu tożsamości i pociąga za sobą obowiązek uzyskania duplikatu, niezależnie od pociągnięcia winnego do odpowiedzialności karnej".

6. Przepis § 42 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie zarządzenia poboru, obowiązani są właściciele lub posiadacze zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów, podlegających poborowi, dostarczyć je wraz z przedmiotami niezbędnymi do ich utrzymania i prawidłowego użytkowania określonymi w § 1-a niniejszego rozporządzenia, oraz z dokumentami ewidencyjnymi, na miejsce i termin, wskazane w planie poboru lub w wezwaniu imiennem.

Właściciele (posiadacze) zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów, powinni w miarę możliwości przedstawić również komisji poberowej znajdujące się w ich posiadaniu dowody, stwierdzające wartość (cenę nabycia) przedmiotu świadczenia".

7. Ustęp pierwszy § 53 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do ogólnego szacunku pobranego przedmiotu świadczenia wchodzi wynagrodzenie za odstąpienie Państwu na własność:

- a) wraz ze zwierzętami pociągowymi — uźdźnice i postronki (łańcuchy);
- b) wraz z wozami — latarnie, oraz naczynia do pojenia i karmienia zwierząt pociągowych;
- c) wraz z pojazdami mechanicznymi — materiały pędne i smary, wystarczające na przebycie odległości 150 klm oraz normalnie należące do pojazdów narzędzia, akcesorja, gumy i t. p.;
- d) wraz z rowerami — normalnie należące do rowerów narzędzia, akcesorja, gumy i t. p."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

Minister Robót Publicznych: *Matakiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*